

ВЕЖАНСКИ ГЛАС

НАР. БИБЛИОТЕКА-ТЪРНОВО
ДЕПОЗИТ

РЕДАКЦИОНЕН КОМИТЕТ.

Абонаменти: годишен 75 лева

един брой 1 лев

Редакция и администрация
ул. „Гургулук“ № 11.ОБЯВЛЕНИЯ: официални по 1.50 лв. кв. см.
приставски по 0.90 лв. на дума.

Ст. Соколов.

Смена на знамената.

Когато, под напора на сжгашения империализъм, бе пробит фронтът на централните сили една преценка на всички дотогавашни обществени ценности, бе железното „*Conditio sine qua non*“ за бъдещата вътрешна и външна политика на победените.

И бавно, обаче дълбоко и сигурно, ние сме зрители на най-ярко в България изразената нова ориентация по въпросите поставени пред нея от развитите се след войната международни и вътрешни отношения.

Партиите на империалистично-завоевателната политика, беха изиграли своята роля, и требваше да слезат от обществената арена при отворена завеса, която откриваше сцената на българската финансово и политико-стопанска действителност, в крайно песимистичен вид: разорено стипанство, грамадни дългове, празни банки, политическа зависимост, некокко хиляди бежанци и толкова инвалиди, стари, вдовици, повишен в революционно отношение до градуса на размириците дух и пр. и пр. — Ето между другото грамадната работа която требваше да се справи бъдещия уредник на обществото.

Естествено бе, след залезването на политическите партии и разкачането на армията, че тези заедно с монарха, които се крепи само върху техните плещи, не можеха да бъдат по-вече фактори в България — една нова сила мощно уверена стъпи върху празното място при корнялото на потапяния български кораб: **Народовластен и свободен!**

Могъщ и с грамадни творчески способности скрит в необятната му ширина с винаги верна стъпка — многохилен е знаменителят върху който ще стои от сега нататък властта; власт народна! И тази власт единичка бе и е в състояние да се справи с днес сложните се условия защото тя крие в себе си заложите

на нови прийоми за работа по все стройните плета на обществения живот.

Който би поискал в бъдеще да предприема каквато и да е борба иширок мащаб той императивно е задължен да се справи с принципите легнали в основата на мнотелата върху който се крепи днешната власт.

Като жертва на днешната националистична политика, бежанците правят верна стъпка към своето освобождение, тържвайки окончателно по някъ днесчан на отдавна от Ботевата Санданска и др. борби за освобождение на робите и сжгашуващи се с днес господстващите в България политически схващания — Автономия на Тракия, Македония и Добруджа и федерирането на всички балкански държави.

Рано или късно жизнените интереси на тези държави ще ги заставят да подкрепят принципа за националната вражда на това разбиране. А до тогава трескава работа предстои на бежанците — за да не бъдат заварени разединени поставени в положението на немизрителни по отношение онова което ще се върши с тях и около тях, тъй както до днес е бивало с народите. Требват от сега още да се съюзят в собствени организации и подемат сами делото на освобождението си — икономическо и политическо.

Наредени един до други и всекикой подир всички обездомени и прокудените трябва да заемат местото си във фронта на обществените борби в България, безпечно под покрива на знамена — старите сжгашени пропърици върху които пише „война и разорение“ в историческия музей.

Чрез побратимяване към освобождение;

Чрез мир към благоденствие и светли бъднини.

Чрез труд към обнова и независимост. Ето лозунгите на днешния ден.

са играли не малка роля в отношението на народите, като са ставали често пъти запалителен елемент на грандиозни пожари, днес наново застрашават света да станат арени на нови изжвгани съжестания.

Черни облаци се надвеснали над нас, облаци буреносни, готови всеки момент да се изсипят върху главите ни в един всеунищожаваш ураган, каквато историята не помни. Никога човечеството, даже през време на своето

диво и животинско и първобитно състояние, когато естествения закон на живота е бил варварския афоризъм: „*homo homini lupus est*“ т.е. тогава когато човек за човек е бил зилър (вълк), никога, погварям, човечеството не е преживявало моменти по-страшни за своето съществуване, каквито то днес преживява, днес, във века на „културата и цивилизацията“. След ужасите, които преживяхме през последните войни, готвят ни се нови такива, готвят се нови вархаляпи на развилнелия се капитализъм.

Но тъй, което има да стане, ще стане мимо нас. Пък и не сме ние, които с нашите вемощни сили ще спрем колелото на историята, подарявано от двете гигантски сили на новото време, наречени **империализъм и капитализъм**, два фактора от първостепенно значение за щастието или нещастията на народите, фактори, от които изключително зависи вечния мир и благоденствие или непрекъснати войни и разорения. Така е било в миналото, така е сега, така ще продължава да бъде, до тогава, до като народите се пробудят от дълбокия сън на смъртта, в който са били приспивани до сега, за нов светъл живот.

Всичко днеска е на шрек. Народите наново се въжоржават. Образуват се нови групировки, за да се раздели света от ново на два воюващи лагера. Страшната сценка на смъртта разпърва вече над сжгашаното човечество от постоянните и непрекъснати войни, своите черни криле. Нов пожар се готви за Европа. Държавите мобилизират всички свои сили за предстоящата борба — едни, за да запазят своето, други, за да увеличат заграбеното, и трети, за да си повърнат отнетото.

При тъй положение на нещата, всеки емигрантин и бежанец е длъжен да се защита къде ще бъде неговото място в бъдещия двубой. При опези ли, които се мобилизират, за да запазят своето, или при тях, които се готвят да завладяват нова народи? Естествено, нашето място не може да бъде нито при тях, които мобилизират, за да запазят своето, тъй като всичко каквото имаме наше е заграбено, нито пък при ония, които се готвят да завладяват нови територии и поробят нови народи, за да водим войни за завладяване чуждото, когато нашето е сега чуждо. Естествено, че нашето място ще трябва да бъде при ония, които са най-близо по сжжба до нас — които ще се борят, за да си повърнат от-

нетото. Ще излезе, че ний още трябва да сжжрим сжжбата си с България, както това сторихме в миналото. Но кой не знае миналото какви разочарования ни донесе? Не беше ли България на Фердинанда, която в лицето на народняшката коалиция, изжжри дележ на Македония на спорна и безпорна зона? Но само това ли е?

Тогава? Да, тогава наикъде да вървим и какво да правим? Ето въпроса, на който всеки един от нас трябва сериозно да се замисли, ако не иска вечно да скита немил недраг.

Миналото е още пресно, за да не забравим нашите грешки, които докараха толкова нещастия на нас тук прокудените и на нашите близки откъд, в поробените ни огнища. До сега ний сме плакали на чужди гробища, време е да се опомним и с всички сили заработим първо за себе си и, след като постигнем идеала — пълното ни освобождение — да помислим за другите. Не трябва да забравяме, че враговете на нашата свобода не са само тия, които днес владеят земите ни. Не по-малко страшни и опасни врагове има тук между нас, прикрити само че под хубавото име **патриоти**. Да, патриоти си! „Душа дават за наука и свобода, но не своята душа, о брати, а душата на народа!“ Пазете се от тях!

Днес, когато тракийския въпрос е сложен вече на зелената маса и е на дневен ред, тракийците трябва добре да си отворят очите, толкова повече, че ржцете в които той днес е поверен, не вдъхват достатъчно доверие, какво делото ще бъде изведено на добър край. Сжжщите тия, които до вчера имаха написано на своето знаме национално обединение, обединението на всички българи, не могат изведнаж да станат автономисти.

Македонският въпрос, който макар официално да не е сложен за разглеждане сред европейския аеропаг — ако не сметаме повдигането му в Лигата на Народите от Южно-африканския делегат, скоро и той ще изкочи, за да се наложи с още по-голяма тежест. До тогава сжжщо и македонците трябва да бъдат особено внимателни и да са постоянно на шрек.

Никогаш не е имало по-добри измеди за разрешението на македонската проблема, както днес. При по-добър такт и умение може много нещо да се направи и то в скоро време. Но при това необходимо е, това трябва добре да се разбере от целата македонска емиграция — **щото тия, ко-**

Пред нови натаклизми.

Важни и от сжжбоносен характер сжжития се развиват днес в двата континента на света — Азия и Европа, сжжития, които поради особения си характер, сжжж от естество да раздрусат от основи грешната наша планета и причинят нови катаклизми, невидени досега в анализите на общочовешката история.

Балканите, които и в минало

то до сега беха монополизирали македонското дело за свои лични котирийни цели, шарлатанствуха и предателствуха с него само и само да се добрат до важни министерски кресла и високи постове, трябва да се изолират един път за винаги, като пакостни за делото.

Има ли нужда да се казва, че много от ония господа, които днес стоят начело на македонските организации, особено господата око-ко Фалиралата фирма, наречена „Изпълнителен комитет на сюза на македонските братства“, не представляват никаква гаранция за отстояването на автономния принцип, бидейки самите довчера заклетни врагове на македонската независимост? (какви фактически са си останали и до днес, само че под друго по-примамливо име — автономисти).

Известно е, че Македония в географическо, икономическо и ступанско отношение представлява едно закръжено цело, като така, тя може превъзходно да съществува като самостоятелна политическа единица. При международното положение в което се намира по настоящем македонския въпрос и, особно, след протживените от нас нещастия, за които изключително виновни са нашите по-първи хора, числящи се днес към различните политически партии в България и изповедващи тяхното политическо верую: „обединението на българското племе“, да се върви по стария път, който е пътят на катастрофите, е не само осъдително и глупаво и предателско и всеки, който върви по тоя път и работи за обединението на българското племе под каквато и да е форма, треба да се счита враг на македонската свобода, много лош български патриот и държавник. Такива сжзнателната македонска емиграция трябва много добре да познава, та когато се явят на сцемата, публично да ги порицае и линчува.

Емигранти! Бждете, прочее, постоянно на шрек, стойте будни на своя пост и не давайте никому да търгува със светото ви освободително дело. Сжмрт на безирепулитите търгаши със свободата на поробените.

Македонец

Митинг за Тракия.

На 15 тог. Варненското д-ство „Тракия“ свика митинг в зала „Съединение“ за да апелира пред великите държави, които в предстоящата конференция за разрешение на близкосточния въпрос, ще се натъкнат и на Тракийския въпрос, към когото са обхрпани очите на всички балкански държави, да даде едно по-правилно и справедливо разрешение на тоя въпрос. Там ще се манифестират следните искания:

1) Автономията на целокупна Тракия под закрилата на Обществото на народите.

2) Даване свободи и гаранции за възвръщането на всички тракийски беженци по родните им огнища.

Митинга бе открит от председателя на д-вото г-н Д-р Златаров. Говориха В. Драгулев и Жребедов. Накрай Д-р Златаров прочете следната

Резолюция:

Тракийската емиграция във Варна и околните и Варненското гражданство, събрани на 15 тог. 1922 г. на многохилиден митинг в градската градина (при зала „Съединение“) след като изслушаха ораторите и и взеха пред вид:

а) Че гражданци несправедлив и потиснически за болшинството от местното население режим в Тракия е окончателно компрометиран.

б) Че великите сили от сжгласението на ново решават Тракийския въпрос, без оглед интересите на местното население и нуждите на Тракия, като стопанско цело.

в) Че само един режим под покровителството на Обществото на народите или на всички сили от сжгласението ще може навърно да успокои турското население и би гарантирало справедливо разрешение по въпроса за многохилидните тракийски бежанци,

Реша:

1) Че само автономността на Тракия, поставена под Обществото на народите, може да даде, при днешните условия, единственото, трайно, целесъобразно и справедливо разрешение на въпроса,

2) Че Тракия не бива да бъде делена, понеже всеки дележ на тази нещастна страна би послужил, като повод за нови вражди и войни между Балканските народи.

3) Че само при една автономна целокупна Тракия, ще могат да се заварят по своите села и имоти хилидните тракийски бежанци, които бедствуват в България и са една извънредно голема тежест за българското общество и българската държава.

Настоящата резолюция да се изпрати на изломощните министри на Америка, Англия, Франция и Италия в ст. София и се даде гласност чрез печата.

Председ. Д-р Златаров.

Положението в поробените покрайнини.

Тракия.

Грцките войски при оттеглянето си от Източна Тракия са вършили нечувани до сега жестокости над българското население. Имало много убити българи и турци, а некаже поголовно клане.

Повече от изрвенците са отвлечени от отстъпващите грци.

Грцкото население напуска масово Източна Тракия и всички свободни параходи са заминали за Родосто и Деде Агач за да вдигнат бежанците и багажите им.

Грцките войски ще бъдат прехвърлени в Западна Тракия. Всички официални учреждения напускат вече Тракия.

Добруджа.

На 19 т. г. 8½ часа сутринта ромжските власти повикват видния търговец от гр. Добрич Илия Стефанов Аврамов български поданик

в сигурацията и му сжобчили че трябва да замине за България, без да му дадат обяснение защо? и без да му дадат срок и време да се види с домашните си, и да си вземе необходимите дрехи.

След това придружен от чиновник от сигурацията го докарват до границата пункт Ботево-без никакви документи и писмо за екстернирането му го пустинали на българската територия.

ХРОНИКА

Кореспонденти за в. „Безжански Глас“ от всички краища на България се търсят.

Желателите да изпратят портрета си, за да бъдат снабдени с лични карти.

Кредити, който бе спрен за не

определено време, тъй дни ще бъде възобновен.

Научаваме се че Добруджан. Културно Благотвор. Д-во „Ст. Караджа“ тъй дни открила приют за настаняване безработните и бедни прокуди от родните си огнища бежанци.

Ние възхваляваме тъй високо благородна инициатива.

На 15 т. м. се образува в града на секция от емигранти, която се присъединява към Българ. Земл. Нар. Сюз.

Основателни членове са се записали 80 души.

За председател е избран познатия на всички бежанци със своята активна дейност г-н Васил Пещерлиев.

Пожелаваме им успех и ползотворна дейност.

Преди няколко дена е основано във Варна Младежко Тракийско Дружество.

„Един за всички и всички за един“

Тоя велик кооперативен принцип обгръща мощното

ЧИШОВНИЧЕСКО КООПЕРАТИВНО СЦ. - ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО.

То брои повече от 101,000 членове, застраховани по клон „Живот“ за повече от половин милиард лева; изплатило чрез 3700 поминали свои членове 14 милиона лева. По клон „Пожар“ за 1 година и половина добило застраховки 4000, за 800 милиона и платило загуби за 12 случая — 710, 000 л.

Застраховки прави на всички български граждани; по живот, пожар, популярни застраховки без медицински преглед и против болест.

Вързайте да сключите застраховки само при това Дружество, чиито тарифи са най-ефтини и всеки застрахован е член на Дружеството.

Отпесете се до Дружествения Агент-Кореспондент:

СТЕФАН С. ЧАКЪРОВ — Варна, ул. „Храбар“ № 8.

ПРОДАВАТ СЕ

мебелите на хотел „Комерсиал“.

Споразумение стопанина и сждържателя на сжщия хотел — Чинрут и Телодо.

ВАЖНО ЗА ФУТБОЛИСТИ.

В общарницата „ДОБРУДЖА“

на улица „Нишка“ срещу хаяте

се приготвят отлични ФУТБОЛСКИ ОБУЩА.

Премат се поржчки и от какъвто и да е друг вид обуца.

Само един опит е достатъчен за да Ви увери.

С почитание: Н. А. Костадинов.

Печатница „К. Николов“ — Варна.